

ELECCIONS AL PARLAMENT

La creixent però tímida quota ebrenc a Govern

Terres de l'Ebre J.M.A. / O.M.J.

Les eleccions d'este diumenge serviran per a triar la composició del Parlament, que al seu torn triarà el 132è president de la Generalitat de Catalunya, que haurà de configurar el seu consell executiu d'acord amb el contingut del pacte entre els partits que sostinguen el nou govern. La quota de consellers o d'alts càrrecs de les Terres de l'Ebre, que va més enllà del simbolisme, ha estat històricament residual, sense gairebé incidència fins al tombant de segle, quan Carme Laura-Gil, natural de Benissanet però sense arrelament al territori, exercí de consellera d'Educació. Anteriorment, el pes ebrenc al Govern català s'havia circumscrit a determinats òrgans, com ara el Consell Intercomarcal de les Terres de l'Ebre impulsat pel govern provisional de Josep Tarradellas -reconvertit posteriorment en l'actual Iddecé-, o ja durant la primera etapa del pujolisme, els Serveis Territorials de Cultura, amb Ramon Miravell de delegat.

L'any 2000, el rapitenc Hernan Subirats va passar a gestionar la Direcció General de Pesca, i ja entrant al segle XXI, el punt àlgid de la revolta ebrenc contra el Pla hidrològic nacional transvasista d'Aznar va atorgar a les Terres de l'Ebre credencials d'una capacitat de pressió fins aleshores desconeguda. En este context es va produir el gran punt d'inflexió, que es materialitzà l'any 2001 quan amb Artur Mas com a

Des de les primeres eleccions amb la restitució democràtica, l'any 80, només hi ha hagut tres consellers o conselleres de les Terres de l'Ebre, i tots tres ho van ser fruit d'alguna crisi de govern.

NOM	ORIGEN	CÀRREC	PERÍODE
Carme Laura-Gil	Benissanet	Consellera d'Educació	1999-2003
Marta Cid	Amposta	Consellera d'Educació	2004-2006
Xavier Sabaté	Flix	Conseller de Governació	2006
Jordi Ciuraneta	Palma d'Ebre	Conseller d'Agricultura	2015-2016
Hernan Subirats	La Ràpita	Director general de Pesca	2000-2003
Pepin Beltran	Tortosa	Directora general de Descentralització d'Educació	2007-2010
Aurora Massip	Flix	Portaveu del Govern	2008-2010
Josep Martí	L'Ametlla	Secretari de Comunicació	2010-2012
Mercè Santmartí	La Ràpita	Directora general Infància	2012-2017
Francesc Sancho	L'Ampolla	Secretari de Participació Salut	2016-2017
Lluís Salvadó	La Ràpita	Secretari d'Hisenda	2016-2017
Jordi Jardí	Tivissa	Director general de Seguretat	2015-2021
Joan Pere Gómez	L'Ametlla	Director general de Ports	2016-2021
Matilde Villarroya	Tortosa	Directora general d'Indústria	2018-2021
Ester Cabanes	Tortosa	D. Gral. d'Atenció a la Infància	2018-2021
Marta Curto	Tortosa	D. Gral d'Anàlisi Econòmica	2018-2021
Anabel Marcos	Amposta	Secretària de Funció Pública	2018-2021

conseller en cap, es va crear la Delegació del Govern a les Terres de l'Ebre, de la descentralització administrativa de la qual es compliran 20 anys. A més a més del nou teixit de l'Administració de la Generalitat al territori, polítics i polítics ebrencs van començar a assolir alts càrrecs polítics de l'Administració d'àmbit nacional. La primera va ser l'ampostina Marta Cid, que va accedir a la conselleria d'Educació

amb motiu de la remodelació de govern efectuada per Pasqual Maragall després que el vicepresident Josep Lluís Carod-Rovira s'entrevistés a Perpinyà amb membres de la banda terrorista ETA.

CONSELLERS ACCIDENTALS És curiós que, dixant de banda l'origen més aviat anecdòtic de Laura-Gil, tant Marta Cid com els altres dos consellers que han tingut les

Terres de l'Ebre des de la restauració de la democràcia, no van accedir al càrrec després d'unes eleccions. És a dir, no van ser primera opció en la configuració d'un executiu, sinó que s'hi van incorporar fruit de crisis de govern o de partits posteriors.

És el cas del flixanxo Xavier Sabaté -actualment regidor a l'Ajuntament de Flix i que també va ser cap de l'oposició a l'Ajuntament de

Tarragona-, que el 2006 va exercir de conseller de Governació durant uns mesos -en substitució de l'aleshores republicà Joan Carretero- quan ERC va saltar del primer Govern tripartit en oposar-se al text de l'Estatut retallat que va propiciar el pacte entre CiU i Zapatero. Aquell mateix 2006 Montilla va agafar el relleu de Maragall un cop segellat el segon tripartit. Posteriorment, ja amb Artur Mas a la presidència, les vicissituds del procés sobiranista van obrir la porta del govern al riberenc Jordi Ciuraneta, conseller d'Agricultura també durant uns mesos en substitució de l'històric d'Unió Democràtica Josep Maria Pelegrí.

És a dir, cap ebrenc o ebrencs han estat consellers durant una legislatura sencera en més de 40 anys que han passat des de les primeres eleccions al Parlament un cop restituida la Generalitat. Sí que és cert, per contra, que en l'última dècada més d'una desena d'hòmens i dones [vegeu gràfica] de les Terres de l'Ebre han assolit alguna direcció general o secretaria, potser amb Lluís Salvadó, a les regnes d'Hisenda, com a paper més destacat.

A partir de dilluns, amb el nou Parlament com a escenari, començaran les especulacions sobre el futur govern de la Generalitat. Caldrà veure si per primera vegada, un ebrenc o ebrencs són aposta de sortida per a ocupar alguna de les conselleries durant la tretzena legislatura. ■